

ФУНДАМЕНТАЛНИЯТ ЗАКОН

Веселин Божиков, Ганчо Ганев, Тодор Тодоров
СФЕРА ИЛ

В статията се търси фундаменталният закон на Вселената. Въз основа на енергийната същност на Вселената, дебалансът на двете фундаментални сили (Абсолютна Ентропия и Абсолютна Гравитация) и наблюдаваната Е-Г асиметрия на енергетичните трансформации се прави изводът, че фундаменталният закон във Вселената е Законът за асиметрията на енергийните трансформации, а не множеството различни закони за запазване.

Какво е Вселената ...?

Какъв е фундаментът на Вселената ...?

Какво предопределя Вселената ...?

Какъв е фундаменталният закон във Вселената ... ?

Това са все основни въпроси, на които физиката не е дала отговор.

Преди да продължим по-нататъшното си енергетично изследване, трябва да се опитаме да изясним какъв е фундаменталният закон (законът на законите) във Вселената.

Несъмнено трябва да търсим закона, който предопределя последната, съобразно нейната енергийна същност.

От предходните статии знаем, че във Вселената има само две фундаментални сили - Абсолютна Ентропия (АЕ) и Абсолютна Гравитация (АГ).

Превесът на АЕ над АГ води до асиметрия на енергийните трансформации на качествените обособености (КО) в реалността (време-пространството).

Именно тази енергетична асиметричност на процесите в реалността,

всички ние възприемаме като време (стрела на времето).

Също така знаем, че Вселената е енергопроизводна. (Виж статията Съставни и Производни.)

От самата и енергийна същност директно следва, че Вселената е отворена, Е-Г (Ентропийно-Гравитационно) асиметрична, развиваща се енергетична система.

Поради дебалансът на фундаменталните сили (АЕ и АГ) при всички енергийни трансформации на КО в реалността е валидна Е-Г асиметрията.

Ярки примери за тази фундаментална закономерност са невъзможността да съединим два енергийни кванта в един, а при аниhilация (дематериализация) на частица и античастица, броят на производните енергийни кванти е винаги минимум два (а не само един).

Е-Г асиметрията води до невъзможност да се възстанови в първичния и вид дискретизираната вече енергия. Предаването на нова енергия на дадена енергопроизводна структура (качествена обособеност) може да предизвика само нова дискретизация на вече съществуващите енергийни структури.

Фундаменталната Е-Г асиметричност води и до разсейване на енергията (на най-ниско енергийно ниво) във време-пространството. Така енергийните кванти губят енергията си за сметка на движението си в него. (Виж статията Енергийни Трансформации.)

Други важни доказателства за Е-Г асиметричността на Вселената са ентропията, разширяващата се Вселена, естеството на микровълновия фон, нарушаването на законите за запазване (в микросвета и макросвета), невъзможността да се конструира вечен двигател и пр.

От кумулацията на енергийната същност на Вселената, дебалансът на двете фундаментални сили (Абсолютна Ентропия и Абсолютна Гравитация) и наблюдаваната Е-Г асиметричност на енергийните трансформации, можем да заключим, че фундаменталният закон във Вселената е Законът за асиметрията на енергийните трансформации.

В съвременната физика всички закони за запазване започват с : 'В една затворена система ...'

По същество едно такова първично условие (допускане) е свръх строга (абсолютна) аксиоматична ограниченост. Поради последната всички физични закони за запазване са нереални.

В Енергийната Вселена няма нито една абсолютно затворена система! Самата Вселена (като цяло) също е отворена, развиваща се енергетична (енергопроизводна) система.

Законите за запазване са относително валидни само в рамките на определени енергетични нива, в които не се наблюдават енергийни трансформации (качествени промени на КО).

Има ли енергийни трансформации, има и изразена Е-Г асиметричност.

Тук е важно да напомним, че енергийните трансформации променят самите качества на трансформиращите се обособености. Т.е. процесите на трансформация водят до качествена промяна на съответните обособености.

От накратко изложеното до тук е видно, че натрупалите се проблеми в днешната физика са наистина фундаментални.

Вселената не е материална, а е енергопроизводна. Т.е. енергията е първична, а атомосът е енергийният квант.

Вселената не е затворена. Тя е отворена развиваща се енергетична система.

Във Вселената има само две фундаментални сили (АЕ и АГ). Всички останали наблюдаеми сили са техни производни.

Фундаменталният закон във Вселената е Законът за Е-Г асиметрията на енергийните трансформации, а не множеството различни закони за запазване.

Ако законите за запазване бяха абсолютно валидни във Вселената, нямаше да са налице енергийните трансформации и наблюдаваното развитие на качествените обособености в реалността.

Надяваме се вече да е ясно, че законите за запазване са относително валидни само в рамките на определени енергетични (качествени) нива.

